

»BED EN BØN, HELAMÁN«

Dayle Searle
(baseret på en virkelig hændelse)

Det var Helamán's første skoledag. Han havde sin yndlingstrøje på, og han havde en ny blyant. Hans nye lærer lod ham sidde ved et bord med sine venner Sylvester, Jorge og Miguel. Det var en god dag.

»Læg jeres ting væk,« sagde Señora Martínez. »Der er frokostpause.«

Helamán's familie bad altid sammen, inden de spiste. Han rakte hånden op. »Señora Martínez, beder vi, før vi skal spise?«

Señora Martínez smilede til Helamán. »Du kan bede en bøn og velsigne din mad, hvis du gerne vil.«

Helamán og hans venner åbnede deres madpakker.

»Hvad er en bøn?« spurgte Sylvester.

»Det er at tale med vor himmelske Fader,« sagde Helamán. »Det er sådan, vi takker ham for vores mad.«

»Kan du bede en bøn for os alle?« spurgte Miguel.

Helamán foldede sine arme. Hans tre venner foldede også armene. Helamán lukkede sine øjne og bøjede hovedet. Hans venner gjorde det samme.

Så bad Helamán en bøn, ligesom hans familie gjorde. Han takkede vor himmelske Fader for den

gode dag, de havde, og for deres madpakker. Han velsignede deres mad. Han afsluttede i Jesu Kristi navn og sagde: »Amen.«

Sylvester, Jorge og Miguel så op.

»I kan også sige *amen*,« sagde Helamán.

Hans venner smilede og sagde: »Amen.«

Næste dag i frokostpausen sagde Sylvester:

»Bed en bøn, Helamán.«

»Ja, bed en bøn, Helamán,« sagde Miguel.

Jorge nikkede.

Så bad Helamán igen. Denne gang sagde han, at han var ekstra taknemmelig for, at hans mor havde lavet ham en sandwich med skinke og ost, hans yndlingsmad. Han bad vor himmelske Fader om at hjælpe dem til at lære i skolen den dag.

Hver dag til frokost sagde Helamán's venner: »Bed en bøn, Helamán.« Og hver dag bad Helamán en bøn. Han bad med sine venner hver dag i en uge.

Den næste mandag sagde Miguel i frokostpausen: »I dag beder jeg.«

Helamán blev overrasket. Han foldede hænderne, lukkede øjnene, bøjede hovedet og lyttede, mens Miguel bad.

Miguel begyndte ved at sige: »Kære himmelske Fader.« Han takkede ham for deres mad og bad ham om at velsigne den. Han afsluttede i Jesu Kristi navn og sagde: »Amen.«

»Amen!« sagde Helamán og Jorge.

»Amen,« sagde Sylvester. »Jeg vidste ikke, at du kunne bede.«

»Jeg lærte hvordan ved at lytte til Helamán,« sagde Miguel. »Jeg spurgte mine forældre, om jeg måtte bede en bøn ved vores måltider derhjemme. De sagde ja, så jeg beder, ligesom Helamán gør.«

»Wauw,« sagde Sylvester. »Jeg tror, at jeg vil spørge mine forældre, om jeg også må bede en bøn ved vores måltider.«

»Det vil jeg også!« sagde Jorge.

Helamán smilede. Han var glad for, at han havde været i stand til at hjælpe sine venner med at lære at tale med vor himmelske Fader. Han vidste, at vor himmelske Fader elskede ham, og vor himmelske Fader elskede også hans venner. ●

Denne historie fandt sted i Mexico.

